

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

॥ आकाशनगरीशसुप्रभातम् ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the *skt* font. Our sincere thanks to **Sri. L. Ramarajan** of California for providing the printed text and **Dr. Desikan Parthasarathy** of Bangalore for proof-reading this document.

श्रीः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ आकाशनगरीशसुप्रभातम् ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।

वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

उद्यत्कोटिदिवाकरेन्दुसुभगं पीताम्बरालङ्कृतम्
नानाभूषणभूषितं नवघनश्यामं प्रसन्नाननम्।
लावण्याम्बुनिधिं निरस्तलवणं श्रीशङ्खचक्राञ्चितम्
श्रीवैकुण्ठपुराधिपं शुभतनुं भूम्याः पतिं संश्रये ॥ १ ॥

मार्कण्डेयमहातपः फलतया श्रीव्योमपुर्यां पुरा
सञ्जाता परिणीय तत्पुरपतिं त्यक्त्वा रसं सैन्धवम्।
भक्तानामभयप्रदाननिरता फुल्लारविन्देक्षणा
सेयं पुष्यतु मङ्गळान्यनुदिनं सर्वाणि सर्वसहा ॥ २ ॥

कौसल्यासुप्रजा राम ! पूर्वा सन्ध्या प्रवर्तते।
उत्तिष्ठ नरशार्दूल ! कर्तव्यं दैवमाह्निकम् ॥ ३ ॥

उत्तिष्ठोत्तिष्ठ सर्वेश ! उत्तिष्ठ धरणीपते।
उत्तिष्ठाभ्रपुराधीश ! लोकानां मङ्गळं कुरु ॥ ४ ॥

तव सुप्रभातममलायतेक्षणे !
भगवन्मृकण्डुसुतपुत्रि ! शोभने।
करुणामयैस्तव कटाक्षतल्लजैः
अभिरक्ष नो धरणिदेवि ! तावकान् ॥ ५ ॥

मातर्महीश्वरि ! मृकण्डुकुलावतीर्णे !
स्वायत्तकान्तविभवे ! सरसीरुहाक्षि।
त्वं जागृहि श्रुतिसुखस्तुतिगीतवादैः
श्रीश्रीनिवासदयिते तव सुप्रभातम् ॥ ६ ॥

प्राच्यामुदेति दिशि दीपशिखेव भानुः
 विप्राः स्वकर्मनिरताः प्रणमन्ति सन्ध्याम्।
 उत्तिष्ठ भूस्तनतटद्वयमध्यसुप्त !
 वैकुण्ठपुर्यधिपते ! तव सुप्रभातम् ॥ ७ ॥

भृङ्गाञ्चितानि मधुमन्ति विकस्वराणि
 पुष्पाणि पूजयितुमर्च्यमुपाहरन्तः।
 द्वारान्तिके विधिमुखाः प्रतिपालयन्ति
 श्रीव्योमपत्तनपते ! तव सुप्रभातम् ॥ ८ ॥

गेयं भवन्तमुपवीणयितुं प्रवृत्तान्
 कासारभूकलिविरोधिमहच्छठारीन्।
 द्वारि स्थिताननुगृहाण शुभैः कटाक्षैः
 आकाशपत्तनपते ! तव सुप्रभातम् ॥ ९ ॥

वैकुण्ठनाथ इति सूरिनुतोऽसि शुद्धं
 आनन्दमालयविमानमुदैरयंस्ते।
 निद्राऽपि ते निखिलरक्षणचिन्तनैव
 दासान् विलोकय विभो ! तव सुप्रभातम् ॥ १० ॥

क्षेत्रे मृकण्डुसुतदिव्यतपस्समृद्ध्यै
 त्वं सन्निधाय तुळसीविपिनेऽवतीर्णाम्।
 भूमिं प्रियामनघ यां परिरभ्य शेषे
 बुध्यस्व भोः सह तया तव सुप्रभातम् ॥ ११ ॥

भूदारतामुपगतो जलधेर्धरित्रीं
 प्रागुद्धधार हि भवान् किमु तच्छ्रमेण।
 भूदार एव शयितोऽत्र भुवः कुचाद्रौ
 शान्तश्रमो नु भगवन् तव सुप्रभातम् ॥ १२ ॥

पुण्यं तवावतरणात् श्रवणं वनं च
 त्याज्यं बभूव लवणं परिणेतुमुर्वीम्।

भव्येक्षणेन भवतः कृतिनो भवेम
स्वापं विमुञ्च धरणीश्वर ! सुप्रभातम् ॥ १३ ॥

मुक्तामयो मणिमयः कनकस्वरूपो
वैकुण्ठदिव्यनगरीनिलयो निजश्च।
स्वामीति पञ्चविधमेष शठारिसूरिः
त्वामुद्गृणाति भगवन् ! तव सुप्रभातम् ॥ १४ ॥

श्रीनाथयामुनयतीन्द्रमुखा महान्तः
अहोरात्रपुष्करिणिकाविहितावगाहाः।
धामान्तिकेऽञ्जलिभृतः प्रतिपालयन्ति
त्वां व्योमपत्तनपते ! तव सुप्रभातम् ॥ १५ ॥

वेदान्तदेशिकमणिर्गुणरत्नसिन्धुः
भक्त्योद्गृणन् अघटितं घटयन्तमत्र।
त्वां सेवितुं श्रितजनैः सह सन्निधत्ते
श्रीव्योमपुर्यधिपते ! तव सुप्रभातम् ॥ १६ ॥

वैखानसेन विधिनाऽर्चितपादपद्म
वैकुण्ठपुर्यधिपते ! विनतार्तिहारिन्।
त्वद्वैश्वरूप्यविभवानुभवोत्सुकान् नः
धन्यान् विधेहि धरणिप्रिय ! सुप्रभातम् ॥ १७ ॥

श्रेयोनिदानमिदमेव समस्तजन्तोः
इत्याशयं करुणया स्वपदारविन्दम्।
निर्दिश्य दर्शयसि भूमिपते ! करेण
त्वं दक्षिणेन भगवन् ! तव सुप्रभातम् ॥ १८ ॥

बध्वाऽञ्जलिं दुरितकृद्गतिरत्र केति
पार्श्वस्थया वसुधया कृपयाऽनुयुक्तः।
एषेति दक्षिणकरेण पदारविन्दम्
नैजं प्रदर्शयसि भूप्रिय ! सुप्रभातम् ॥ १९ ॥

मामाश्रितस्य सुमतेरतिभीषणोऽपि
 संसारसागर इयान् भवतीति नूनम्।
 हस्तेन सूचयसि नाथ ! कटिस्थितेन
 वामेन भूमिकमितस्तव सुप्रभातम् ॥ २० ॥

मद्विप्रयोगपरिखिन्नशठारिसूरि-
 संश्लेषदं गगनपत्तनमेतदासीत्।
 हातुं तदेतदुचितं न कदाचनेति
 त्वं नित्यवासमिह वाञ्छसि सुप्रभातम् ॥ २१ ॥

आकाशदिव्यनगरेण ! शुभां त्वदीयां
 मूर्तिं भजेय सततं दयतां भवान् मे।
 पश्चात् भवं प्रतिभयं न हि कामयेति
 आचष्ट ते कलिरिपुस्तव सुप्रभातम् ॥ २२ ॥

अल्पास्थिरं वितरतः फलमीश्वरादीन्
 नाहं स्मरामि दिवि तेऽनुभवादि लिप्से।
 भूवल्लभेत्यकथयत् तव सन्निधाने
 षट्सूक्तिकारकलिजित् तव सुप्रभातम् ॥ २३ ॥

कुक्षौ स्थितिं तदनु जन्मजरामृतीश्च
 त्वद्विस्मृतेर्मुहुरगां खपुराधिनाथ।
 इत्यभ्यधान्निजदशां भवतः समीपे
 भूम्याः पते ! कलिरिपुस्तव सुप्रभातम् ॥ २४ ॥

त्वं श्रीश्च दिव्यभुवने समयं विधाय
 प्राप्तौ पृथग्वनमिदं जगतौ विभूत्यै।
 व्याजो मृकण्डुतनयस्य तपोऽवतारे
 तस्याश्च ते च वसुधाधव ! सुप्रभातम् ॥ २५ ॥

निर्निद्रपद्मसुभगं नयनाम्बुजं ते
 वैकुण्ठसीमनि निषेव्य वियत्पुरेऽस्मिन्।

नित्याः सुषुप्तिसुषमामनुभूय तृप्ताः
निद्रां विमुञ्च धरणीश्वर ! सुप्रभातम् ॥ २६ ॥

भाग्येन केनचन किङ्करताधिराज्यं
भक्ता जना भुवि भवत्कृपया प्रपन्नाः ।
भोगैः समर्चयितुमीश ! भवत्प्रतीक्षाः
भूमीश ! जागृहि विभो ! तव सुप्रभातम् ॥ २७ ॥

रूपेषु पञ्चसु परं तव दिव्यमाद्यं
व्यूहस्तथा विभवसंज्ञमथान्तरं च ।
अर्चति तेषु चरमे कृतिनो रमन्ते
ये तान् विलोकय महीश्वर ! सुप्रभातम् ॥ २८ ॥

सूरीश्वरैर्बहुमते शठकोपमुख्यैः
अष्टोत्तरे सति शते भगवत्स्थलानाम् ।
सौलभ्यमभ्यधिकमत्र पुरे वितन्वन्
वीक्षस्व नः क्षितिपते ! तव सुप्रभातम् ॥ २९ ॥

त्वत्सेवया तव गुणावलिकीर्तनेन
त्वद्भुक्तभोगरसतस्त्वदनन्यभक्त्या ।
कालं समस्तमिह नः सफलं चिकीर्षुन्
प्रीत्याऽवलोकय महीश्वर ! सुप्रभातम् ॥ ३० ॥

अप्राकृतं श्रुतिशतोक्तमकालकाल्यं
आनन्दसान्द्रमनघं परमं पदं तत् ।
त्यक्त्वाऽऽगतस्त्वमवनेरवनाय देव !
सर्वसहेश ! भगवन् ! तव सुप्रभातम् ॥ ३१ ॥

शारीरकाधिकरणद्रमिडप्रबन्ध-
दुग्धाब्धिनिर्मथनजैर्गुणदिव्यरत्नैः ।
वेदान्तदेशिकगुरुग्रथितां सुमालां
कण्ठे कुरु क्षितिपते ! तव सुप्रभातम् ॥ ३२ ॥

एलादिसंस्कृतसुगन्धिनदीजलाढ्यैः
हैमैर्घटैर्निजशिरोविधृतैर्लसन्तः।
त्वत्किङ्करास्त्वदभिषेककृते समेताः
तानादिशावनिपते ! तव सुप्रभातम् ॥ ३३ ॥

कालोचिता गुणनिधे ! विविधाः सपर्याः
भक्ता यथाऽधिकरणं प्रविधातुकामाः।
उत्थानमत्र भवतः प्रतिपालयन्ति
वैकुण्ठपुर्यधिपते ! तव सुप्रभातम् ॥ ३४ ॥

त्वत्तोऽधिका पुरुषकारतया धरित्री
तुल्या त्वया च फलताफलदातृताभ्याम्।
उक्ताकृतित्रयविशिष्टगृहिण्युपेत
वैकुण्ठपुर्यधिपते तव सुप्रभातम् ॥ ३५ ॥

आकाशपत्तनपते ! तव सुप्रभातम्
एतज्जनाः प्रतिदिनं भवतस्समीपे।
प्रातः पठन्तु सकलं शुभमाप्नुवन्तु
त्वत्पादपद्ममधुपानरता भवन्तु ॥ ३६ ॥

॥ इति आकाशनगरीशसुप्रभातं समाप्तम् ॥